

Plus Recensie

De wolf is niet slecht, hij is ánders: jeugdopera zoekt nuance maar schept vooral verwarring

Jeugdopera *Het meisje, de jager en de wolf* zoekt naar nuance, begrip en de andere kant van het verhaal. Helaas komen deze thema's door een mager libretto (Gonçalo M. Tavares) en verwarrende regie (Inne Goris) niet goed uit de verf.

Britt van Klaveren 16 oktober 2022, 15:06

Het lukt *'Het meisje, de jager en de wolf'* niet om een sterk pleidooi voor nuance en begrip te maken. BEELD KIM KRIJNEN

Het idee is als volgt: de wolf wordt als sprookjespersonage verkeerd begrepen. Zoals bijvoorbeeld in *De wolf en de drie biggetjes*, en *Roodkapje*, die in de opera verwerkt zijn. "Ik ben niet slecht, ik ben anders," beklagt de wolf (Arturo den Hartog) zich dan ook regelmatig.

In de kern een sterke boodschap – iets wat onbekend of anders is hoeft niet slecht of gevaarlijk te zijn. Maar hoe de wolf verkeerd begrepen wordt blijft gedurende de voorstelling onduidelijk. Er wordt meermaals gesuggereerd dat de wolf wel degelijk gedood heeft, of op z'n minst dingen heeft gedaan die niet door de beugel kunnen. Een legitieme verklaring of achtergrondverhaal blijft echter afwezig, waardoor het moeilijk is sympathie te voelen. Dit wordt versterkt door scènes begeleid door dreigende muziek, waarin hij toch wel interesse lijkt te hebben in het opeten van de biggetjes en Roodkapje. Hierdoor is de boodschap weinig overtuigend.

Roodkapje

Meer nuance is te vinden in de (vrouwelijke, leuk) jager (Leonie van Rheden). De jager gebruikt de wolf als zondebok, maar onthult ook dat ze angst voor hem voelt. Hierdoor zien we de jager als een gelaagder personage. "Ik jaag niet op je omdat je slecht bent, maar omdat ik bang ben." Er wordt hier wederom een schot gelost op het idee dat we niet bang hoeven te zijn voor mensen die 'anders' zijn, maar doordat dit thema slechts als losse flodder door het verhaal heen dwarrelt komt de goedbedoelde intentie toch niet effectief naar voren.

Verfrissend is wel de moderne Roodkapje, oftewel het meisje (Sabra el Bahri-Khatri), die meer in haar eigen kracht staat dan in andere adaptaties van het verhaal. Ze is zelfstandig, intelligent en barmhartig, al dan niet een beetje naïef.

Bewonderenswaardige elementen van de voorstelling zijn ook het decor en de inventieve kostuums. Op het podium ligt een baan van wat lijkt op zwarte bladeren, waaronder verschillende verrassingen verstopt liggen. Een deur, een boom, biggenbillen. Ook de muziek van Vasco Mendonça is een drijvende factor, subliem gespeeld door SPECTRA. Een van de muzikale hoogtepunten is het samenspel tussen el Bahri-Khatri en Van Rheden met een oorstrelende blend van diens stemmen. De zangers zoeken de speelsheid op in hun spel, zowel in beweging als in voordracht. Met name de expressieve wolf weet een aantal komische momenten te bewerkstelligen. Al met al zijn er mooie momenten te vinden in deze jeugdopera. Maar het geheel is te onsamenhangend om een sterk pleidooi voor nuance en wederzijds begrip te maken.

Het meisje, de jager en de wolf

Door: Nationale Opera & Ballet

Plaats: Nationale Opera & Ballet, Boekmanzaal

Gezien: 15 oktober

Nog te zien: t/m 23 oktober